

el racó literari

El teu somriure

Per l'Adelina, la nostra companya i amiga que s'ha jubilat aquest curs:

Quan miro enrera,
un calidoscopi
projecta imatges de diferents colors:
són records de certs moments,
retalls de petites converses amb tu.
Però si tanco els ulls,
és el teu somriure el que veig
més clarament
i et demano
que no l'esborris mai
perquè és i serà, sempre,
un motiu per caminar endavant.
T'envio el petó més bonic
que et puguis imaginar.

Autora: Eugènia Pagan, professora de llengües d'ESO

Cultura i llibertat

El concepte de llibertat no tindria sentit si no anés lligat a l'educació i a la cultura.

Aprendre vol dir evolucionar per conèixer d'on venim i descobrir tot allò que som.

L'escola ha de tenir el paper engrescador de formar persones lliures i àvides de coneixement. De què servirien les nostres explicacions a les aules, la transmissió de la nostra erudició si no tenim la fe ni l'interès de formar persones lliures i més sàvies?

Educar és transmetre dades, conceptes, preceptes... però també és alligonar en valors, emocions, sensacions...

Educar és despertar en els nostres adolescents la curiositat per anar més enllà i aconseguir que gaudeixin amb el fet d'aprendre.

Educar vol dir acompanyar a créixer com a persona, vol dir sensibilitzar en les arts, en la història, en les matemàtiques, en la filosofia i en totes les disciplines del saber. I en definitiva, vol dir estimar.

La cultura ens fa més lliures perquè ens fem nostres totes les variables que se'ns presenten i per això podem triar què volem per a la nostra vida.

El gaudi de la cultura només és possible si la vivim, si la sentim, si la coneixem i l'entendem. Saber ens fa feliços i ens ajuda a evolucionar cap a la llibertat.

Virginia Palomo, professora d'ESO

Records per a l'oblit

Acabava de tancar la porta quan una mà ferma em va agafar per l'espatlla. Sorpresa, vaig tombar el cap i el vaig veure: seriós, imponent, mirant-me fixament als ulls amb aquella expressió que tantes vegades m'havia fet esgarrijar de por.

Volia lliurar-me de la pressió que m'obligava a introduir-me una altra vegada a la casa que minuts abans havia abandonat, després de diversos intents fallits, però el meu cos esgotat va deixar-se portar.

Ell, segur dels seus passos, em va dur fins a l'habitació i, un cop allà, amb una empenta brusca, em va deixar caure al llit; allà, estirada, amb els cabells tapant-me la cara, vaig notar com els seus dits m'acariciaven l'esquena com quan un pinzell pinta la seva tela. I una sensació de fàstic i terror em va envair.

A punt de caure inconscient de la por que sentia, gairebé no vaig notar com donava la volta al meu cos i em subjectava amb totes les seves forces pels canells. En aquell moment vaig poder veure l'odi reflectit en els seus ulls, miserablement. Volia alliberar-me del pes que el seu cos exercia sobre del meu, però el temor que un moviment el fes reaccionar encara amb més violència m'ho impedia. De sobte, apropià els seus llavis a la meua orel·la i, lentament, perquè no tingués dubtes de les seves paraules, va dir "tot tornarà a ser com abans"; només de sentir-ho, una esgarripança va recórrer la meua pell.

Vaig despertar neguitosa i una suor freda m'omplia tot el meu rostre. Ho havia tornat a somiar i semblava que aquell malson no el podria deixar mai enrere, i que el record d'aquella vida passada em turmentaria, nit rere nit, fins a la fi dels meus dies...

Ariadna Costa, alumna de 4t ESO A, contra la violència de gènere.

En publicitat,

Desmarca't!

Cinemes, opis i exclusives

Publicitat i
opis i exclusives

93 872 82 10